

REVISTA

Al mestre Josep M.ª Ruera

No sóc amic d'adulacions, però quan es tracta d'un cas de justícia m'és impossible sostreure'm a la temptació d'expressar la meua opinió com sigui i en la forma que sigui.

Vull parlar breument de l'amic Ruera; millor dit del mestre Josep M.ª Ruera. I tinc la satisfacció de parlar-ne perquè sens dubte sóc un dels que més ocasions he tingut per conèixe'l d'aprop, i sobretot en l'aspecte artístic.

Conec perfectament totes les vicissituds que ha hagut de viure i les innombrables dificultats que ha hagut de vèncer per a arribar al lloc que avui ocupa.

El conec des de la infantesa. Havíem sigut companys d'aula a l'escola del mestre Anglada. Allí vaig donar-me compte ben aviat del temperament lluitador del meu company de classe. Hem estudiat junts la música; és a dir, l'estudiava ell; jo feia el mandra; i encara que érem unes criatures, hom podia donar-se compte perfectament de les seves dots d'artista en aquest difícil art.

Avui, que ha assolit un èxit indiscutible en el món musical, i tenint en compte els obstacles que se li han interposat en el camí del triomf, vull honorar-lo des d'aquestes pàgines de LA GRALLA tal i com es mereix.

La seva feliç actuació al front de l'Escola Municipal de Música d'aquesta ciutat, del Patronat de la qual en formo part des de l'any 1920, és per a mi una garantia absoluta de la seva capacitat pedagògica per a l'ensenyament musical. És en aquest centre docent on un hom pot apreuar d'aprop la vasta intel·ligència del nostre compatriota.

Granollers no ha conegut a fons a Josep M.ª Ruera fins fa uns dos anys, amb motiu d'executar-se les seves primeres obres. Les autoritats que hem tingut successivament, tampoc no s'han preocupat gens ni mica d'aquest amic. No han fet res per a ajudar-lo. El camí se l'ha obert tot sol i sense moure fressa. Ell ha assolit part del seu anhel, únicament i exclusivament amb els seus esforços continuats i gegantins.

Però a la llarga, a l'amic Ruera se li ha premiat la seva tasca. Un jorn se li apropà una mà amiga, coneixedora del seu talent i l'emmenà pel camí del triomf. Aquesta mà amiga, que bé podem delatar-la,

Oli de F. Serra EL NÚ DEL LLIBRE Col·lecció Ll. Elies

RETRAT DELS GERMANS RAMONEDA
obra notabilíssima del nostre amic Francesc Serra

— el mestre Lamote de Grignon, Director de la Banda Municipal de Barcelona, — ha estat la seva estrella guiadora. Aquesta sola persona ha estat prou per a vèncer una sèrie d'obstacles que han fet realitzables part de les il·lusions del nostre company.

Molts i variats han estat els comentaris que la Premsa de la capital ha dedicat a l'obra que la Banda Municipal li estrenà a Belles Arts, amb III Congrés Internacional de Música Contemporànea.

No tots l'han tractat amb justícia. Les causes no cal analitzar-les. Sabem perfectament com gira el tinglado dels crítics d'art. Cal confessar que és una vergonya. Amb tot, els que coneixem el temperament d'En Ruera, no ens espanta. Estem convençuts positivament que en farà cas omís i seguirà lluitant amb tots i contra tots, i no dubtem ni per un sol moment dels seus èxits futurs.

Cal només recordar-li les paraules del mestre Lamote:

«Deixeu-los dir... Vós escriviu música, que és la vostra feina, i ells vidran a oir-la tantes vegades com s'executi».

No cal dir que estem compenetrats amb el mestre Lamote i no desitgem altra cosa sinó que segueixi les seves indicacions.

Amic Ruera: en la teua obscura vida hi brilla una flameta. No l'apaguis ni permetis que ningú la faci desaparèixer. Aviva el foc amb tota la seva visió fins a convertir-la en una immensa foguera.

A treballar de ferm. A lluitar i a vèncer!

GILBERT FONTDEVILA